

Pastiersky list na Veľkú noc 2016 Veľká noc a milosrdenstvo

Drahí bratia a sestry!

Na Veľkú noc v mimoriadnom Svätom roku milosrdenstva sa chcem spolu s vami zamyslieť nad veľkonočným rozmerom Božieho milosrdenstva a všetkých vás chcem pozvať a povzbudiť k dvom veciam: **oslavovať toto veľkonočné milosrdenstvo a s radosťou i vd'ačne ho prijať.**

Nekonečné Božie milosrdenstvo sa v najväčšej miere zjavilo vo veľkonočnom tajomstve Krista - v jeho smrti na kríži a v zmŕtvychvstaní. Sv. Ján Pavol II. v encyklike *Dives in misericordia - Bohatý na milosrdenstvo* jednoznačne vyhlasuje, že „*veľkonočné tajomstvo je vrcholom tohto zjavenia a uskutočňovania milosrdenstva.*“ (čl. 3)

Pán Ježiš nekonečné Božie milosrdenstvo zjavil a uskutočnil ponajprv svojím nevýslovným utrpením a smrťou na kríži. Svätý Ján v evanjeliu definuje toto milosrdenstvo na kríži ako „**lásku do krajnosti**“: „*A pretože miloval svojich, čo boli na svete, miloval ich do krajnosti.*“ (Jn 13, 1) V obeti kríža najzreteľnejšie vystupuje do popredia podstata Božieho milosrdenstva, ako nové dávanie sa Boha človekovi. „*Ved' Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život.*“ (Jn 3, 16)

Kristova smrť je víťazstvom dobra nad zlom, poslušnosti nad neposlušnosťou a milosrdenstva nad hriechom. Sv. Ján Pavol II. vo svojej úvahe nad Kristovým krížom v encyklike uvádza: „*Kristov kríž na Kalvárii stojí pri ceste toho zázračného sebadarovania Boha človekovi, ktoré spolu vyzýva človeka, aby seba a so sebou celý viditeľný svet odovzdal Bohu.*“ (DiM, 7)

Podľa sv. Jána Pavla II. uveriť v ukrižovaného Krista „*znamená veriť, že vo svete jestvuje láska a že táto láska je mocnejšia než akékoľvek zlo, do ktorého je človek i celé ľudské pokolenie, aj svet zapletený. Veriť v takúto lásku znamená veriť aj v milosrdenstvo. Ono je totiž nevyhnutnou zložkou lásky, je jej druhým menom.*“ (DiM, 7)

Drahí bratia a sestry!

Kristovo veľkonočné tajomstvo sa nezavíšilo krížom, ale vyústilo v jeho zmŕtvychvstaní. Kristus nezostal v hrobe, ale vyšiel z neho živý, oslávený, vzkriesený. V hrobe zostala smrť a jej prapríčina - hriech. Tak Kristovo zmŕtvychvstanie je definitívnym víťazstvom lásky nad hriechom, triumfom Božieho milosrdenstva nad úbohosťou človeka zraneného hriechom. **Ako je kríž „alfou“ nášho vykúpenia, tak Kristovo zmŕtvychvstanie je jeho „omegou.**“ Obyčajne nám uniká milosrdný rozmer aj samotného Kristovho zmŕtvychvstania. Prekrásne vyjadruje úplnosť gesta Božieho milosrdenstva veľkonočná prefácia, keď o Kristovi, našom veľkonočnom Baránkovi spieva: „**Ved' on je opravdivý Baránok, ktorý sňal hriechy sveta. On svojou smrťou našu smrť premohol a svojím zmŕtvychvstaním obnovil nám život.**“ Vzkriesenie Ježišovho tela je prejavom a darom Božieho milosrdenstva aj pre nás, veď v ňom bola našej ľudskej prirodzenosti v nádeji už prinavrátaná stratená nesmrteľnosť.

Milovaní bratia a sestry!

V dnešný veľkonočný deň sme sa tu zhromaždili ospevovať Božie milosrdenstvo, ktoré sa nám zjavilo a darovalo v Ježišovej smrti a zmŕtvychvstaní. Ale bolo by málo spievať Aleluja. Najlepším Aleluja je prijať a žiť milosrdenstvo.

Veľká noc nie je len spomienkou v kalendári, **ale živou a ustavične trvajúcou skutočnosťou výronu Božieho milosrdenstva, ktoré sa bez prestania rozlieva do ľudských srdc a životov tých, ktorí uverili, že Pán Ježiš zomrel a vstal z mŕtvych.** Vo veľkonočnom tajomstve Kristus navždy zveril Cirkvi celé bohatstvo Božieho milosrdenstva, aby sme ho mohli ustavične prijímať a zakusovať. Obdivuhodne ho vložil do sviatostí, najmä do Eucharistie, keď apoštolom povedal: „*Toto robte na moju pamiatku*“

(Lk 22, 19) a do veľkonočného daru zmierenia, keď splnomocnil apoštolov, aby ho udeľovali kajúcnyh hriešnikov. „*Prijmite Ducha Svätého. Komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené, komu ich zadržíte, budú zadržané.*“ (Jn 20, 21-22) Od prvej Veľkej noci Cirkev bez prestania prežíva, ohlasuje, ponúka, vysluhuje a ospevuje Božie milosrdenstvo. Vďaka tomu sme tu aj dnes zhromaždení, aby sme Božie milosrdenstvo ospevovali a ho s obnovenou vierou intenzívnejšie prijali a prežívali.

Našu dnešnú skúsenosť viery v nekonečné Božie milosrdenstvo, ktoré sa zjavilo v Kristovej smrti na kríži a v jeho zmŕtvychvstaní, každodenne budeme prežívať v toku nášho pozemského času, najmä každý týždeň slávením nedele svätou omšou, ale aj ostatných sviatostí, najmä pokánia, v ktorom budeme ustavične vidieť otvorený prameň Božieho odpustenia, keď podľahneme slabostiam.

Drahí bratia a sestry!

Chcem vás všetkých dnes povzbudiť, **aby sa Božie milosrdenstvo uskutočnené v Kristovom veľkonočnom tajomstve, mimoriadnym spôsobom premietalo do nášho každodenného kresťanského života najmä pre sviatosť krstu.** V krste sme zakúsili prvý dotyk Božieho milosrdenstva. Kresťanský život našich každodenných prác, radosti a utrpenia, našich vzájomných ľudských vzťahov a všetkého ľudského počínania, je skrz-naskrz veľkonočným a milosrdným, lebo sa zrodil z Kristovho veľkonočného tajomstva - z milosrdenstva. Svätý Pavol to v *Liste Rimanom* vysvetľuje takto: „*Alebo neviete, že všetci, čo sme boli pokrstení v Kristovi Ježišovi, v jeho smrť sme boli pokrstení? Krstom sme teda s ním boli pochovaní v smrť, aby sme tak, ako bol Kristus vzkriesený z mŕtvych Otcovou slávou, aj my žili novým životom. ... Ale ak sme zomreli s Kristom, veríme, že s ním budeme aj žiť. Veď vieme, že Kristus vzkriesený z mŕtvych už neumiera, smrť nad ním už nepanuje. Lebo keď zomrel, zomrel raz navždy hriechu, ale keď žije, žije Bohu. Tak zmýšľajte o sebe aj vy: že ste mŕtvi hriechu a žijete Bohu v Kristovi Ježišovi.*“ (Rim 6, 3-4, 8-11) **Nový život kresťanov je novým pre milosrdenstvo, ktoré v ňom pôsobí a je novým aj pre milosrdenstvo, ktoré v ňom konáme.**

Milí bratia a sestry!

Celý život kresťana práve preto, že sa zrodil z milosrdenstva vo veľkonočnom tajomstve, je a má byť preniknutý milosrdenstvom. Naša osobná účasť na Kristovom veľkonočnom tajomstve započatá v krste pokračuje v celom našom živote práve uskutočňovaním milosrdenstva na spôsob, ktorý máme načrtnutý v Ježišovom evanjeliu. Všetko, čo robíme z pohnútok viery a lásky, má teda nielen veľkonočný, ale aj milosrdný rozmer. Každý kresťan je tak veľkonočným človekom, ale aj človekom milosrdenstva. Treba nám pochopiť, že milosrdenstvo patrí k podstate kresťana. My kresťania nie sme len vyznávačmi veľkonočnej viery, ale aj uskutočňovateľmi veľkonočného milosrdenstva. Kto sa narodil z milosrdenstva, musí aj žiť v milosrdenstve a milosrdne konať. Ako synovia a dcéry v Synovi vieme pochopiť, prečo Ježiš povedal: „*Buďte milosrdní, ako je milosrdný váš Otec!*“ (Lk 6, 36)

Vyprosujem vám všetkým, aby sa veľkonočné milosrdenstvo stalo pre nás zdrojom ustavičnej radosti a zdôvodnením nádeje, ktorá nás ako sila ženie vpred. Táto veľkonočná nádej nám dá silu prekonávať prekážky, neobzerať sa do minulosti, kráčať proti prúdu, nečakať uznanie od ľudí, ale radostne a trpezlivo očakávať splnenie Božích prisľúbení, z ktorých najväčšie je prisľúbenie nášho budúceho zmŕtvychvstania. Ako záruku priazne Božieho milosrdenstva udeľujem všetkým svoje apoštolské požehnanie.

+ biskup Štefan